

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๖๘ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไศล)– ส้มป่อยใหญ่–กันทรารมย์

W.A. makime

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒ ธ เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๒๑ ๖๘ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไสล)-ส้มป่อยใหญ่-กันทรารมย์ ในท้องที่อำเภอราษีไสล อำเภอ ยางชุมน้อย และอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งได้กระทำการ สำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 🍖 ๕ ธ ของรัฐธรรมนูญู่แห่ง ราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 🗸 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 🖦 ๑ ๖ ๘ สายแยก ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีใศล)–ส้มป่อยใหญ่–กันทรารมย์ พ.ศ. ๒๕๒៩ ^{''}

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๖๘ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีใศล)--ส้มบ่อยใหญ่–กันทรารมย์ อยู่ในท้องที่อำเภอราษีไศล อำเภอยางชุมน้อย และอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดสริสะเกษ มีส่วนกว้างของแนวทางหลวง สองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี

ราชกิจจานเบกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผ**ู้รับสนอ**งพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อ ประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๖๔ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๘๓ (ราษิไสล)-ส้มบ่อยใหญ่-กันทรารมย์ ในท้องที่อำเภอ ราษิไสล อำเภอยางชุมน้อย และอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดสรีสะเกษ ซึ่งได้ กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราช บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้